A°. 1831. N°. 49.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 18den JUNIJ.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 15 Junij 1831.

Alzoo ALEXANDER MAC INTOSCH, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, verzoekende Brieven van Vrijdom voor de hem in eigendom aankomende Slaven, met namen: CAMPBELL, WILLIAM MC. INTOSCH en DOUGALD: Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 16 Junij 1831.

Op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, worden de Ingezetenen herinnerd aan de Publicatie van het voormalig Hof van *Politie en Criminele Justitie*, van den 6 Junij 1821, waarbij is bepaald, dat op den 18 Junij van elk jaar een algemeene DANK- en BEDEDAG in deze Kolonie zal gehouden worden, en daarbij vermaand, om op dien plegtigen dag alles te vermijden, wat zoude kunnen strekken om de Godsdienstige aandacht eenigzins te storen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 21 April. Volgens de belgische dagbladen zoude er in Brussel veel gesproken worden van het vertrek der heeren *F. de Merode*, abt *de Foere* en *Hyp. Vilain XIIII* naar Londen, ten einde, gelijk men zeide, te handelen over het aanbieden van de belgische kroon aan prins *Leopold van Saksen Coburg.*

— 21 April. Een der fransche ministeriele bladen laat zich uit Brussel schrijven, dat het belgisch bewind indedaad maatregelen tot verdediging beraamt, en dat de voorstanders des vredes, welke eenig denkbeeld hebben van de tallooze rampen, die een oorlog over Belgie zoude uitstorten, als nu hoop voeden, dat Frankrijk zich, met betrekking tot Luxemburg, tusschen de duitsche confederatie en de belgische troepen zal stellen. In een ander fransch ministerieel blad leest men, dat de Luxemburgsche vrijwilligers, die naar Arlon zijn getrokken slecht gewapend en slecht uitgerust zijn; — dat aldaar wel eenige geestdrift heerscht, doch dat de landlieden in het groothertogdom niet zeer genegen schijnen, om zich eenige opoffering ten behoeve van de Belgen te laten welgevallen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 April. Heden heeft Z. M. de Koning, gelijk aangekondigd was, de zitting van de wetgevende vergadering in persoon gesloten. Na gewag gemaakt te hebben van den eed, welken hij voor 8 maanden, bij het aanvaarden van het koningschap, had gezworen, en verklaard te hebben, dat hij de bij die gelegenheid openlijk afgelegde verklaring tot den onveranderlijken regel van zijn gedrag bleef houden, heeft Z. M. hoofdzakelijk het volgende gezegd:

»Uwe zitting is geopend te midden van groote gevaren. De verschrikkelijke strijd, waarbij der natie hare regten, hare wetten en hare vrijheid tegen eene onregtvaardige aanranding had verdedigd, had de springveren van het gezag verbroken, en men moest de handhaving der orde verzekeren, door het herstel van de openbare magt en kracht. Oogenblikkelijk werd Frankrijk als 't ware bedekt met nationale garden, die door den vaderlandslievenden ijver van al de ingezetenen eensklaps gevormd en door het bestuur georganiseerd werden. Die van Parijs verscheen op nieuw, veel schooner en talrijker dan immer, en die bewonderenswaardige instelling bood ons te gelijker tijd de middelen aan, om in 't binnenland de regeringloosheid te bedwingen, en al de buitenlandsche aanvallen, waaraan onze nationale onafhankelijkheid zoude hebben kunnen zijn blootgesteld, af te weren, en Frankrijk kan thans met een edelen trots op dezelve het oog vestigen.

»Te gelijk met de nationale garde, werd onze dappere staande armee hervormd. Nimmer was de ligting onzer jonge soldaten met zoo veel vaardigheid en gemak geschied, en de vaderlandslievende geestdrift, waarmede zij bezield zijn, is zoo groot, dat zij, naauwelijks gerangschikt zijnde onder de vanen, wier roemrijke kleuren ons zoo vele aan het vaderland dierbare herinneringen opleveren, niet te onderscheiden zijn van onze oude krijgslieden, en dat nimmer de fransche krijgsmagt noch schooner, noch beter gedisciplineerd, noch (ik zeg dit met vertrouwen) met eenen beteren geest bezield is geweest dan thans.

»De werkzaamheden van deze groote organisatie hebben de vervulling der beloften van het charter niet vertraagd. Het grootste gedeelte derzelve is reeds verwezenlijkt door de wetten, welke gij hebt aangenomen, en die ik heb bekrachtigd. Ik heb met naauwgezetheid den loop uwer belangrijke werkzaamheden gevolgd, wier geheel van eene verlichting, van eenen ijver, van eenen moed getuigd, die het tijdvak, hetwelk dezelve vervuld hebben aan de geschiedenis gunstig aanbeveelt. Frankrijk zal niet vergeten, hoe gij in het oogenblik des gevaars u aan het vaderland hebt toegewijd, en bij mij zal altijd het aandenken levendig blijven aan den bijstand, dien ik in u gevonden heb, toen de behoeften van den Staat mij den pligt hebben opgelegd, om denzelven in te roepen. De volgende zitting zal, ik vertrouw zulks volkomen, slechts eene voortzetting wezen van uwe werkzaamheden, door dezelve te voltooijen en door dezelve het karakter te doen behouden van de groote gebeurtenis van Julij, welke aan de toekomst, langs wettige wegen, al de verbeteringen waarborgt, welke het land regt heeft te verwachten, en die voor altijd het lot van Frankrijk afscheidt van eene door den volks-wil uitgeslotene dynastie.

»Na den schok, dien het maatschappelijk gebouw had doorgestaan, was het moeijelijk geene nieuwe crisis te ondervinden, en gedurende het tijdvak uwer zitting hebben wij er zeer moeitevolle beleefd; maar, dank aan uwe standvastige pogingen om de mijne te ondersteunen, dank aan de krachtdadige toewijding der bevolking, aan hare vaderlandsliefde en aan den onvermoeiden ijver der nationale garde en der troepen, wij zijn dezelve gelukkig te boven gekomen, en indien wij al droevige wanorden te betreuren hebben gehad, werden de inzigten van het gezag ten minste door het land goedgekeurd en toegejuicht.

»De binnenlandsche vrede des Rijks is trapswijze bevestigd, en de kracht van het gouvernement is allengs toegenomen, naar mate dat het gezag der wetten zijne heerschappij hernam en de openbare veiligheid bevestigd werd. Mijn gouvernement zal voortgaan, dien gang, waarin gij hetzelve zoo waardiglijk ondersteund hebt, met vasten tred te volgen.

»Mijne ministers hebben u herhaalde malen onderhouden over den staat onzer diplomatieke betrekkingen, en gij hebt de omstandigheden vernomen, die mij hebben doen besluiten, om eene buitengewone wapening te doen plaats hebben. Gelijk ik, zoo hebt ook gij daarvan de noodzakelijkheid erkend, en gij zult insgelijks in mijnen opregten wensch deelen, om dezelve spoedig te zien ophouden. De verzekering, welke ik van alle zijde ontvang, wegens de vredelievende gezindheid der buitenlandsche mogendheden, geven mij de hoop, dat derzelver legers, benevens het onze, weldra zullen kunnen worden verminderd op den voet van vrede; maar in afwachting, dat de aangevangene onderhandelingen die ontwikkeling bekomen hebben, welke noodig is, om de bedoelde vermindering mogelijk te maken, moet de houding van Frankrijk krachtig wezen, en moeten wij volharden in de maatregelen, welke wij genomen hebben, om dezelve te doen eerbiedigen; want de vrede is niet dan met behoud der eer veilig.

»Onze steun en de medewerking der groote mogendheden van Europa hebben de onafhankelijkheid van Belgie en deszelfs afscheiding van Holland verzekerd. Indien ik geweigerd heb te voldoen aan den wensch van het belgische volk, hetwelk mij de kroon voor mijnen tweeden zoon aanbood, is dit geschied, om dat ik meende, dat die weigering mij werd voorgeschreven, door het belang van Frankrijk zoo wel als door dat van Belgie zelf. Maar dit volk heeft bijzondere aanspraak op onze belangstelling, en wij hebben er belang bij, dat hetzelve gelukkig en vrij zij.

»Indien gedurende de afwezigheid der kamers onvoorziene omstandigheden mij mogten noodzaken, om tot uwen vaderlandslievenden ijver mijne toevlugt te nemen, zoude ik dit met volkomen vertrouwen doen. Terwijl ik mij steeds aan het vaderland toewijd, zoude geene opoffering mij te zwaar zijn, om deszelfs geluk te handhaven, of deszelfs onafhankelijkheid te verdedigen; doch ik heb grond om te hopen, dat onze toestand van vrede zal bevestigd worden, en dat wij, wel verre dat mijn gouvernement nieuwe hulpmiddelen zoude noodig hebben, zullen zien, dat het crediet, de nijverheid en de handel ons weldra dien voorspoed geven, welken het land tegelijk met de vrijheid wilde herwinnen, en welke de vrijheid niet kan geven, dan met behulp van een krachtig, edelmoedig en altijd nationaal bestuur."

De Koning heeft deze rede op den troon zittende, uitgesproken, en had zich bene-

vens zijne oudste zonen, de hertogen *van Orleans* en *van Nemours*, te paard naar de vergaderzaal begeven, vergezeld van de maarschalken *Gerard* en *Soult* en eenen zeer luisterrijken staf. Behalve de nationale garde te paard, hebben ook eenige regimenten ruiterij en de gendarmerie den optogt begeleid. Over het algemeen is eene staatsie en luister ten toon gespreid, hoedanige men sedert de jongste omwenteling nog niet had bijgewoond. — De gezanten van Oostenrijk, Engeland en Rusland zijn, benevens eene groote menigte andere personen van het corps diplomatique, bij de plegtigheid tegenwoordig geweest. — Nadat de Koning zijne aanspraak geëindigd had, heeft de minister *C. Périer* de ordonnantie voorgelezen, waarbij de beide kamers tot den 15den Junij geprorogeerd worden.

MENGELINGEN.

'S KONINGS KOMST TE AMSTERDAM.

Het was een aandoenlijk gezigt, om waar te nemen met welk een geestdrift Nederlands geliefde Koning den 8 April te *Amsterdam* is ontvangen. Men moet er, gelijk ik, getuige van geweest zijn, om er zich een denkbeeld van te kunnen vormen. Onmiskenbaar bleek het wederom toen, hoe zeer Amstels burgerij met innige liefde aan onzen Monarch gehecht is; hoe zeer het de leden van het vorstelijk huis, die zich hunner afkomst waardig gedragen, hoogacht en vereert.

Duizende vlaggen versierden torens, molens, schepen en huizen. Op een uur afstands van de stad was een gedeelte der bevolking den landsvader te gemoet gesneld, en waar hij zich vertoonde werd hij met ondubbelzinnige blijken van hartelijke genegenheid ontvangen. Ingehaald door een gedeelte der schutterij te paard, allen uit de eerste ingezetenen bestaande, en gecommandeerd door den heer WILLINK, maakte ook dit reeds een goeden indruk; maar wat moet de Koning niet gevoeld hebben toen hij, op het paleis afgestapt, zich op het balkon vertoonde. De geheele dam was bezaaid met menschen; gansche rijen der fraaiste rijtuigen, met welgekleede vrouwen gevuld, duizende voetgangers verwelkomden hem met zulk eene hartelijke geestdrift, dat mij, en honderden met mij, de tranen over de wangen biggelden. Hoe, dacht ik, zoude immer een vorst zulke bewijzen van verknochtheid, in eenen tijd dat de zwaarste opofferingen gevorderd worden, kunnen miskennen? Hoe is het denkbaar, dat hij een oogenblik zoude kunnen aarselen, zijn geheel volgend leven aan het bestuur van zulke onderdanen te wijden? Dan wie daar ooit aan durfde twijfelen! ik behoor tot hen, die zulks nimmer deden. Want wat men ook poge te verzinnen om inzigten en bedoelingen in een verkeerd daglicht te plaatsen: dwaas is hij die er aan gelooft; nog dwazer hij die er zich door laat afschrikken om in de betrachting van het goede te volharden. Er hebben altijd lieden bestaan, en er zijn in het goede land, dat wij bewonen, helaas! nog velen, die zoo gaarne de zwarte zijde van een tafereel doen uitkomen; die, uit zucht om iets nieuws te verhalen, vaak zelfs ten koste hunner eigene overtuiging, nadeelige geruchten uitstrooijen of verspreiden; menschen, die voor hun eigen bekrompen begrip uitleggen, wat zij niet doorgronden, en van alles, wat in de staatkundige wereld gebeurt, het *waarom* willen weten; even alsof, uit den aard der zaak, eene gezonde politiek jegens andere volken dikwijls niet medebragt, dat men oogmerken en bedoelingen een tijd lang omsluijerd hield. Die de geschiedenis der kabinetten kent, die weet hoe behendig de diplomaten van te groote openhartigheid vaak misbruik hebben gemaakt, zal zulks geredelijk toegeven. Dan ik voel dat ik afdwaal, en mij in redeneringen verdiep, terwijl ik slechts een schets wilde geven van de *liefde* en *trouw* der Amstelaren.

Het kan niet missen of deze komst des Konings zal een' weldadigen invloed op de leening van 42 millioenen uitoefenen. Met genoegen vernam ik, hoe men zich voorstelde, dat *Amsterdam* er aan doen zoude, wat het in deze dagen konde. Aardig vond ik de uitdrukking van iemand uit de mij omringende menigte; op de vooruitrijdende schutters wijzende, zeide deze, »zie eens onder welke »gunstige voorteekenen de Koning zijne in»trede doet; de leening gaat hem voor."

Toen het koninklijk gezin eene representatie in den schouwburg bijwoonden, werd hetzelve met hartelijke toejuiching ontvangen. Herhaalde malen werden de geliefde volksliederen gespeeld en door het publiek mede gezongen. Bij het verlaten van den schouwburg vertoefde Z. M. met den Kroonprins eenige oogenblikken langer dan de overige familie; en dit veel beteekenend vertoeven had het gewenscht gevolg; want nu daverde de schouwburg van het uitbundig gejoel en gejuich van het allertalrijkste zamengevloeide publiek.

Men vertelde mij, dat er spraak was geweest, dat de Prins van Oranje de Amsterdamsche schutterij zoude inspecteeren, doch dat de heeren officieren voor die eer beleefdelijk bedankt zouden hebben. — In den morgen van dienzelfden dag was een bataljon wakkere schutters uit *Friesland*, die te *'s Hage* garnisoen zullen houden, in *Amsterdam* ontscheept en aldaar met hartelijkheid ontvangen en ingekwartierd; ieder verwonderde zich over de manhafte houding dier zonen van dat gedeelte van *Oud-Nederland*, hetwelk in liefde voor *Koning en Vaderland* voor geene andere provincie onderdoet, en, niettegenstaande den kwijnenden staat van den landbouw en de belangrijke sterfte onder het vee, voorgaat in opofferingen van allerlei aard. — Moge het den goeden God behagen, ten loon van zooveel burgerdeugd, het plekje, dat wij echte Nederlanders bewonen, niet alleen bij voortduring te beschermen, maar spoedig die kalmte en vrede te schenken, die zeker eenmaal het gevolg worden *moet* van de worstelingen, waarin wij thans verkeeren!

ADVERTISSEMENTEN.

De gequalificeerde WEESMEESTEREN dezer Kolonie, bieden aan tegen behoorlijke Intrest en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene somma van *Acht Duizend* Guldens, aankomende diverse minderjarigen.

De Gegadigdens adresseren zich bij memorie, aan de Edele Achtbaren Commissie uit het Gemeente Bestuur tot de zaken van de *nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer.*

Paramaribo, 18 Junij 1831.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 24sten Junij 1831, des morgens den klokke Negen uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantagie *DE MORGENSTAR*, gelegen aan rio *Saramacca*, tusschen de Plantagien *de Eendragt* en *Johanna Catharina*, aankomende P. S. LEIJSNER, C. J. LEIJSNER en J. J. LEIJSNER; zijnde de inventaris van gemeld Effect ten Kantore berustende.

Paramaribo, 17 Junij 1831.

De reeds geannonceerde verkoop van de *SLAVEN*, behoorende aan Mevrouw de Wed. F. TAYSPIL JANZ., en laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Hofwijk*.

De *GROND* en *GEBOUWEN*, van de Plantaadje HOFWIJK, met *zes* koppen *SLAVEN*; verder eenige Materialen, Plantaadjegereedschappen, Meubelen, en een groot nieuwe Corjaal, zal alnu plaats hebben op Woensdag den 22 dezer maand Junij 1831, des namiddags ten 4 uren, ten huize van den Vendumeester M. A. SALOMONS, alwaar de Slaven *drie* dagen voor den Verkoop te bezigtigen zullen zijn; De inventaris, bewijzen van eigendom en koop-conditien ter visie liggen.

Alsmede nog de *GROND* en *GEBOUWEN* van de Plantaadje JAGERSWOUD.

Paramaribo, 17 Junij 1831.

JAN DE JAGER Ez. qq. c. s.

Js. JONGENEEL

Heeft ontvangen per de laatste Schepen: Extra beste Delftsche Boter; Rook Spek; Zout Vleesch in kwart tonnen; versche Pruimendanten in stoopen; Grove Rappé-Snuif in flesschen; Ledere Mans en Vrouwen Schoenen en beste Schrijfspennen.

De ondergeteekenden, met onderling goedvinden besloten hebbende, *ultimo* dezer, hunne Compagnieschap canteerende onder de firma van GELLÉE & HULLEMAN, te dissolveren, hebben de eer door deze aan hunne respective Begunstigers daarvan kennis te geven, met minnelijke sollicitatie aan hunne Debiteuren, om, vóór die tijd, het door hun verschuldigde ten hunnen Kantore te willen aanzuiveren; tevens hunne Crediteuren in deze Kolonie verzoekende, hunne vorderingen per rekeningen in blanco in te zenden; zullende nader worden kennis gegeven, wie met de liquidatie hunner zaken, gemelde firma regardeerende, zal worden belast.

Paramaribo, 16 Junij 1831.

J. L. GELLÉE.
G. VAN POLEN HULLEMAN.

De Ondergeteekende, *Gepatenteerde* METSELAAR, heeft de eer zich in dien betrekking te recommanderen in de gunst van Heeren Planters, Administrateuren en verdere Ingezetenen, met belofte van eene prompte en juiste bediening; — iemand hierop reflecterende, gelieve zich te vervoegen bij den Heer J. F. HALFHIDE.

Paramaribo, 15 Junij 1831.

H. W. van BECKER.

M. A. SALOMONS, zal aanstaande Dingsdag, ten *Negen* uren, op Vendu verkoopen, voor rekening die het mogt aangaan, een Kist MANUFACTUREN, gemerkt L. No. 18, aangebragt per het Schip *de jonge Willem*, Kapt. G. VAN MEEDEVOORT, inhoudende: supra fijne groote Gaze Doeken, gekleurde Neteldoeken, Satijn en Negerbuizen.

Het *Domicilium Citandi et Executandi* van H. G. TANNEN, is ten huize van M. SCHOLTEN.

Paramaribo, 14 Junij 1831.

Het *Domicilium Citandi et Executandi* van de ondergeteekende, is ten huize van Mejufvrouw J. G. T. van WOSSING.

Paramaribo, 14 Junij 1831.

D. M. UHLENKAMP.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, het Schip Nederland, Kapt. T. K. Kleijn, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 13den, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. Abraham Elwell, naar Glouchester; lading: 205 vaten Malassie.

Den 16den het Schip de Maasstroom, Kapt. J. de Gorter, naar Rotterdam; lading: 330 vaten Suiker, 13 balen schoone en 7 dito vuile Katoen en 2400 pond oud Koper.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.